

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

Es faculta el ministre d'Educació i Ciència per a dictar, en l'esfera de les seues atribucions, totes les disposicions que siguem necessàries per a l'aplicació del que disposa este reial decret llei.

Disposició final segona. Caràcter bàsic.

Este reial decret llei té caràcter bàsic i es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat conforme a l'article 149.1.18a i 30a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència per a dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques, el règim estatutari dels seus funcionaris i la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i normes bàsiques per al desenvolupament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en esta matèria.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

10069 LLEI 10/2005, de 14 de juny, de Mesures Urgents per a l'Impuls de la Televisió Digital Terrestre, de Liberalització de la Televisió per Cable i de Foment del Pluralisme. («BOE» 142, de 15-6-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'aparició de la tecnologia digital i la seua aplicació a la transmissió i difusió dels servicis públics de radiodifusió sonora i televisió suposa un avanç tecnològic de gran rellevància, que obri la possibilitat d'oferir als ciutadans una oferta de major qualitat i de programació més diversa i avançada.

En el context actual, en què la transició a la televisió i a la ràdio digital a Espanya ha patit distints avatars que han retardat la implantació i el desplegament de nous programes i servicis disponibles per a tots els ciutadans, es fa necessari articular mesures urgents per afavorir l'efectiva transició des de la tecnologia analògica fins a la tecnologia digital terrestre, oferir als ciutadans la possibilitat d'accedir a un nombre més gran de programes i de servicis amb major qualitat i garantir la deguda pluralitat de l'oferta a Espanya.

Sense menyscabament de futures iniciatives legislatives que oferisquen un marc jurídic general al sector

audiovisual espanyol, la necessitat d'avançar de manera adequada en la transició cap a la televisió i la ràdio digital terrestres que permeta la recepció d'eixa oferta més àmplia i de major qualitat, justifica que s'adopten per a este període de transició mesures de caràcter urgent que asseguruen no sols el correcte desplegament de nous canals i programes de televisió i de ràdio en les distintes cobertures territorials, sinó també l'adequada cobertura legal.

El Reial Decret 1.287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre i l'Orde de 23 de juliol de 1999, per la qual s'aprova el reglament tècnic i de prestació del servici de radiodifusió sonora digital terrestre, despleguen la disposició addicional 44a de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, per la qual s'estableix el marc legal de les concessions per a la gestió indirecta dels servicis públics de televisió i de radiodifusió sonora amb tecnologia digital. Les disposicions anteriors junt amb la disposició addicional sexta de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, estableixen, per tant, el marc jurídic pel qual s'assenyalen els límits de participació en entitats concessionàries del servici de radiodifusió sonora digital. Este marc en què coexistixen règims jurídics diferents per a les distintes tecnologies de difusió, analògica o digital, no proporciona satisfacció a la realitat d'un sector, com el radiofònic, immers en un gran procés de creixement i iniciant la introducció de la tecnologia digital, ja que no preveu un tractament adequat i unificat als diferents mercats radiofònics d'acord amb la seua tecnologia de difusió pel que fa a límits de participació i control de les concessions.

Per tot això, esta llei modifica el contingut de la disposició addicional sexta de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, i assenjala que una mateixa persona física o jurídica no podrà, en cap cas, controlar directament o indirectament, per a una mateixa tecnologia de difusió, més del cinquanta per cent de les concessions administratives del servici de radiodifusió sonora terrestre que coincidixen substancialment en el seu àmbit de cobertura, ni controlar més de cinc concessions en el mateix àmbit de cobertura. També en este sentit, la present llei estableix que es considerarà control d'una concessió de radiodifusió sonora, ja siga difosa per mitjà de tecnologia analògica o digital, els supòsits a què es referix l'article 42 del Codi de Comerç.

Per mitjà de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, es va adoptar la decisió de regular la gestió indirecta de la televisió, d'acord amb els principis assenyalats pel Tribunal Constitucional i els que es derivaven necessàriament del seu caràcter de servici públic essencial. Esta llei, que ja en l'exposició de motius avançava «estar oberta a futurs canvis o innovacions tecnològiques», va establir en l'article 4 un límit de tres concessions, considerant conjuntament càlculs de viabilitat econòmica per a les empreses concessionàries, exigències o limitacions tècniques existents en el moment d'aprovar-se la llei, fa 16 anys, i l'interés del públic per una programació diversificada. En el present avantprojecte se suprimeix este límit.

Els canvis introduïts en el sector audiovisual, gràcies a la tecnologia digital, han conduït a un escenari en el qual una tecnologia de substitució provoca un fenomen de transferència en què, durant un determinat període de temps, coexistixen ambdós, la qual cosa suposa la presència simultània de concessions de servici televisiu en canals analògics i de diferents programes en canals digitals.

En este marc de transició tecnològica que viu la televisió a Espanya, es produïx la presència simultània de capital de grups de comunicació en televisions de distintes o d'iguals cobertures, però que utilitzen diferents tecnologies per a la transmissió. Esta circumstància va conduir a

l'aprovació de la disposició transitòria tercera de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, modificada per la disposició addicional 32 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per la qual les persones físiques o jurídiques que, a 1 de gener de 2004, incomplien el que disposa l'article 19 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, estarien subjectes al que s'ha disposat a l'article 21 bis, excepte aquelles que participaren en el capital de concessionaris de servici públic de televisió d'àmbit estatal emprant exclusivament tecnologia digital de difusió i únicament amb relació a les concessions esmentades, a les quals no se'ls aplicaria l'article 21 bis fins a l'1 de gener de 2005.

En estes circumstàncies, com a resultat de l'actual situació del mercat audiovisual espanyol, i de la pròxima posada en marxa del Pla de foment a la transició cap a la televisió digital terrestre, és aconsellable l'ampliació del termini transitori previst en l'esmentada disposició transitòria tercera de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, modificada per la disposició addicional 32 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, fins a la data de l'efectiva finalització de les emissions de televisió de cobertura estatal amb tecnologia analògica, en els termes que es concreten en el Pla tècnic nacional de televisió digital terrestre.

Esta llei introduïx una sèrie de modificacions en la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de la televisió local per ones terrestres. La previsió inicial de l'article 9 de la mencionada llei, per la qual només un programa de cada canal múltiple podia ser reservat per a la gestió directa dels ajuntaments presents en cada demarcació, fa aconsellable la seua flexibilització perquè, a criteri de les respectives comunitats autònomes, ja siga pel nombre de municipis inclosos en la demarcació, ja siga pel volum d'habitants d'esta, es pugui excepcionalment augmentar fins a dos el nombre de programes gestionats pels ajuntaments. A més a més, la llei preveu la possibilitat que corporacions que no hagen adoptat inicialment l'acord de gestionar el servici de televisió local de manera directa ho puguen fer en el futur, al mateix temps que les condicions de la seua incorporació a projectes que ja estan en funcionament siguen acordades amb els seus gestors i hagen de comptar, en tot cas, amb l'autorització prèvia de la Comunitat Autònoma corresponent.

D'altra banda, i en el sentit d'equiparar el període de concessió administrativa per a la prestació d'este servici televisiu al d'altres televisions de major àmbit de cobertura, es passa dels cinc anys previstos originàriament per l'esmentada llei als deu anys que ja ens trobem en la legislació aplicable a les televisions de cobertura autonòmica amb tecnologia digital i a les privades de cobertura nacional. El pas de cinc a deu anys del període concessional per a les televisions locals no sols es justifica pel criteri d'homogeneïtzació amb altres televisions de distinta cobertura, sinó també per la necessitat de preveure períodes de temps suficients per a l'amortització i optimització dels recursos econòmics i tècnics necessaris per a la prestació del servici de televisió digital local.

En l'àmbit de la televisió local digital també s'introdueixen canvis que pretenen millorar la gestió de les noves adjudicacions de concessions, com la prolongació del termini que disposen les comunitats autònomes per resoldre esta qüestió.

Esta llei, juntament amb l'anterior, en un escenari de desenvolupament limitat en el desplegament dels servicis de difusió de ràdio i televisió per cable, aborda la modificació de la disposició transitòria deu de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, en el sentit de fer efectiva la prestació en competència de servicis de difusió de ràdio i televisió per cable, limitada fins a la data.

Finalment, s'indica que les modificacions introduïdes per esta llei afecten de manera parcial i limitada la Llei

31/1987, de 18 de desembre, la Llei 10/1988, de 3 de maig, la Llei 41/1995, de 22 de desembre i Llei 32/2003, de 3 de novembre, sense detriment de futures i necessàries modificacions de caràcter general en el règim jurídic del sector audiovisual espanyol.

Article primer. *Modificació de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.*

U. Es modifica el text de l'apartat 1 de l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els servicis de radiodifusió sonora i de televisió per ones terrestres són servicis públics en què la comunicació es realitza en un sol sentit cap a diversos punts de recepció simultàniament.

La prestació en règim de gestió indirecta d'estos servicis requerirà la concessió administrativa prèvia. L'incompliment d'este requisit es tipifica com a infracció molt greu i dona lloc a l'aplicació del règim sancionador oportú, podent adoptar-se com a mesura de caràcter provisional el tancament de l'activitat. Esta infracció implicarà una multa econòmica entre 60.000 i un 1.000.000 d'euros.

En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposa dins dels límits indicats es graduarà tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, el següent:

- a) L'àmbit de cobertura de l'emissió.
- b) El benefici que haja reportat a l'infractor la conducta sancionada.
- c) Els danys causats.»

Dos. Els paràgrafs d) i e) de la disposició addicional sexta de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, queden redactats de la manera següent:

«d) Una mateixa persona física o jurídica no podrà, en cap cas, controlar directament o indirectament més del cinquanta per cent de les concessions administratives del servici de radiodifusió sonora terrestre que coincidisquen substancialment en el seu àmbit de cobertura. En tot cas, una mateixa persona física o jurídica no podrà controlar més de cinc concessions en un mateix àmbit de cobertura.

A la mateixa comunitat autònoma cap persona física o jurídica podrà controlar més del quaranta per cent de les concessions existents en àmbits en què només tinga cobertura una concessió.

Cap persona física o jurídica podrà controlar directament o indirectament més d'un terç del conjunt de les concessions administratives del servici de radiodifusió sonora terrestre amb cobertura total o parcial en el conjunt del territori de l'Estat.

Amb l'objecte de limitar el nombre de concessions, el control del qual pot ser simultani, a l'hora de comptabilitzar estos límits no es computaran les emissores de radiodifusió sonora gestionades de manera directa per entitats públiques.

Als efectes previstos en este apartat, s'entendrà per control els supòsits a què es referix l'article 42 del Codi de Comerç.

e) Els límits anteriors s'aplicaran de manera independent a les concessions per a l'emissió amb

tecnologia digital i a les concessions per a l'emissió amb tecnologia analògica.»

Article segon. *Modificació de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada.*

La Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, es modifica en els termes següents:

U. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 4.

Dos. La disposició transitòria tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera

El que disposa l'article 19 no s'aplicarà respecte a les participacions simultànies en una societat concessionària del servei públic de televisió d'àmbit estatal que emeta en analògic i en una altra que empre exclusivament tecnologia digital de difusió, fins a la data de cessament efectiu de les emissions de televisió amb tecnologia analògica establida en el Pla tècnic nacional de televisió digital terrenal, a partir de la qual s'aplicarà el que preveu l'article 21 bis.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres.*

La Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, es modifica en els termes següents:

U. S'afeg un segon paràgraf a l'article 3.2, del tenor següent:

«Sempre que hi haja freqüències disponibles, el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local reservarà canals múltiples amb capacitat per a la difusió de programes de televisió digital per atendre les necessitats de cada una de les organitzacions territorials insulars.»

Dos. Es modifica l'article 5 en els termes següents:

«El servei de televisió local per ones terrestres serà gestionat pels municipis, i, en el cas dels canals reservats per a les demarcacions insulars, pels Capítols o Consells insulars, per mitjà d'alguna de les maneres previstes a l'article 85.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, o per persones naturals o jurídiques, amb ànim de lucre o sense, amb l'obtenció prèvia, en ambdós casos, de la concessió corresponent.»

Tres. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Mode de gestió.*

1. Una vegada aprovada en el Pla tècnic nacional de la televisió digital local la reserva de freqüències per a la difusió de canals múltiples de televisió local en una determinada demarcació, els municipis inclosos dins d'esta i, si és el cas, els òrgans de govern de l'administració insular per a les freqüències reservades per a les Illes, podran acordar la gestió directa de programes de televisió local amb tecnologia digital dins dels canals múltiples corresponents a esta demarcació.

La decisió d'acordar la gestió directa de programes de televisió digital serà adoptada pel ple de la corporació municipal i, en cas de les Illes, pel Capítol o Consell Insular.

Les comunitats autònomes, una vegada oïts els ajuntaments inclosos en l'àmbit territorial de la demarcació i els òrgans de govern de l'administra-

ció insular per a les freqüències reservades per a les Illes, determinaran en cada una d'estes el nombre de programes que es reserven a les entitats locals per a la gestió directa del servei de televisió digital local. Es garantirà, almenys, un programa per demarcació, i en el cas de les administracions insulars dos.

Excepte en el cas dels canals reservats per a les Illes, en el supòsit que l'àmbit de cobertura del canal múltiple comprega diversos termes municipals, el programa reservat per a la gestió directa municipal serà atribuït conjuntament als municipis inclosos en este àmbit de cobertura que així ho hagen sol·licitat.

Excepcionalment, les comunitats autònomes podran reservar un segon programa per a ser gestionat de manera directa pels ajuntaments.

En cas que en el mateix àmbit de cobertura coincidisquen més d'un canal múltiple, les comunitats autònomes podran acordar que els programes reservats als ajuntaments per a la seua gestió directa se situen tots dins d'un mateix canal.

2. La resta de programes disponibles per a la difusió del servei de televisió local seran adjudicats per les comunitats autònomes, d'acord amb el que preveu l'article 13 d'esta llei.

3. En ambdós casos correspon a les comunitats autònomes l'atorgament de les corresponents concessions per a la prestació del servei que, en qualsevol cas, podran tindre en compte com a criteri positiu de valoració l'experiència demostrada en televisió local de proximitat per les companyies operadores.

Esta experiència es podrà acreditar demostrant estar a l'empara de la disposició transitòria primera de la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres.

4. Aquelles corporacions locals que inicialment no hagueren acordat la gestió directa de programes de televisió digital local podran, mitjançant un acord adoptat pel ple de la seua corporació municipal, sol·licitar la seua incorporació a la televisió digital local de gestió directa que els corresponga en la seua demarcació.

La incorporació, així com les condicions d'esta que seran acordades amb la resta de corporacions presents en la gestió d'eixe programa, hauran de ser autoritzades de manera prèvia per la comunitat autònoma corresponent.»

Quatre. L'article 12 queda redactat com següent:

«Quan el servei de televisió local per ones terrestres es gestiona pels Municipis i, si és el cas, les Illes, el control de les actuacions s'efectuarà respectivament pel Ple de la Corporació Municipal, el Consell en el cas de les Illes Canàries i el Consell Insular en el de les Illes Balears. Estos òrgans vetllaran igualment pel respecte als principis enumerats en l'article 6 d'esta llei.»

Cinc. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Duració de la prestació del servei en les distintes modalitats.*

La concessió per a la prestació del servei s'atorgarà per un període màxim de deu anys. Les noves concessions atorgades després de l'entrada en vigor d'esta llei, així com les adjudicades amb anterioritat, són prorrogables per les comunitats autònomes per períodes de deu anys a petició del concessionari segons les disponibilitats d'espectre radioelèctric,

d'altres necessitats i usos d'este i del desenvolupament del sector audiovisual. Amb caràcter previ a la pròrroga, correspondrà a l'Administració General de l'Estat la valoració d'estes circumstàncies i la renovació prèvia de l'assignació de freqüència ja atorgada o, si és el cas, l'assignació d'una de nova, i correspondrà a les comunitats autònomes valorar els aspectes de la seua competència.»

Sis. L'apartat 3 de la disposició transitòria primera, queda redactat de la manera següent:

«La sol·licitud per a l'atorgament de la concessió es dirigirà pels respectius Ajuntaments, Consells o Consells Insulars a la Comunitat Autònoma corresponent.»

Set. L'apartat 4 de la disposició transitòria primera queda redactat de la manera següent:

«4. En el cas que no s'obtinga la concessió, estes emissores deixaran d'emetre en un termini de sis mesos comptats des de la resolució del concurs o, si no n'hi ha, en un termini de sis mesos des que s'esgoti el termini per a resoldre l'adjudicació a què es refereix la disposició transitòria segona, sense que esta previsió supose dret a indemnització a l'efecte de l'article 139.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En el cas de les emissores afectades per concursos públics fallats amb anterioritat a la data de publicació d'esta norma, els terminis per a deixar d'emetre comptaran a partir de la mencionada data.»

Huit. L'apartat 3 de la disposició transitòria segona queda redactat de la manera següent, s'elimina l'apartat 4 i els actuals apartats 5 i 6 passen a ser els apartats 4 i 5, respectivament:

«3. El termini del qual disposaran les comunitats autònomes per a la decisió del nombre de programes reservats als ajuntaments i a les administracions insulars i la seua corresponent concessió, així com per a la convocatòria dels concursos i l'adjudicació de les concessions en gestió indirecta, expira el 31 de desembre de 2005.»

Nou. El paràgraf primer de l'apartat 5 de la disposició transitòria segona de la Llei 41/1995 queda redactat de la manera següent:

«5. Els adjudicatariis de concessions per a la prestació de servici públic de televisió digital terrenal que hagen efectuat emissions a l'empara de la disposició transitòria primera de la Llei 41/1995, podran continuar utilitzant tecnologia analògica per a la difusió de les seues emissions, sempre que l'àmbit territorial de les emissions analògiques siga coincident o estiga inclòs en l'àmbit territorial corresponent a la concessió digital adjudicada durant dos anys, a comptar des de l'1 de gener de 2006, sempre que així ho permeten les disponibilitats i la planificació de l'espectre establides en els Plans Nacionals de Televisió, en el marc de la normativa reguladora del domini públic radioelèctric. A estos efectes, els concessionariis presentaran davant de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació les solucions tècniques necessàries que permeten l'emissió amb tecnologia analògica, sense que per això s'entenguen adquirits drets d'ús del domini públic radioelèctric diferents dels reconeguts en el corresponent títol concessional. Finalitzat el termini anteriorment assenyalat, aquelles hauran d'emetre amb tecnologia digital i

adaptar-se a les previsions contingudes en el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local.»

Deu. Cap persona física o jurídica podrà ser titular de més d'una concessió en cada demarcació.

Article quart. *Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.*

Els paràgrafs tercer, quart i quint de la disposició transitòria deu de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, se substitueixen pels paràgrafs següents, que queden redactats com següix:

«Una vegada haja entrat en vigor el reglament previst per la disposició addicional deu d'esta llei, podran atorgar-se noves autoritzacions per a la prestació dels servicis de difusió de ràdio i televisió per cable.

Les condicions que s'establisquen en este reglament per a la prestació d'estos servicis de difusió seran aplicables tant a les noves autoritzacions com a aquelles a les quals es refereix el paràgraf segon d'esta disposició transitòria.»

Article quint. *Modificació del Reial Decret Llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als servicis de telecomunicació.*

El Reial Decret Llei 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als servicis de telecomunicació es modifica en els punts següents:

U. L'apartat 2 de l'article 1 es modifica i queda redactat com següix:

«2. A l'efecte del present Reial Decret Llei, s'entén per infraestructura comuna d'accés a servicis de telecomunicació, els sistemes de telecomunicació i les xarxes que existisquen o s'instal·len en els edificis per a complir, com a mínim, les funcions següents:

a) La captació i l'adaptació dels senyals de radiodifusió sonora i televisió terrestre tant analògica com digital, i la seua distribució fins a punts de connexió situats en les diferents vivendes o locals de l'edifici, i la distribució dels senyals de televisió i radiodifusió sonora per satèl·lit fins als esmentats punts de connexió. Els senyals de radiodifusió sonora i de televisió terrestre susceptibles de ser captades, adaptades i distribuïdes, seran les difoses, dins de l'àmbit territorial corresponent, per les entitats habilitades.

b) Proporcionar accés al servici telefònic bàsic i al servici de telecomunicacions per cable, per mitjà de la infraestructura necessària per a permetre la connexió de les distintes vivendes, locals o del mateix edifici a les xarxes dels operadors habilitats.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 3 es modifica i queda redactat en els termes següents:

«Article 3. *Instal·lació obligatòria de les infraestructures regulades en este Reial Decret Llei en els edificis de nova construcció.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor del present Reial Decret Llei, no es concedirà l'autorització per a la construcció o rehabilitació integral de cap edifici dels referits en l'article 2, si al corresponent projecte arquitectònic no s'unix el projecte que pre-

veja la instal·lació d'una infraestructura comuna pròpia, que haurà de ser firmat per un enginyer de telecomunicació o un enginyer tècnic de telecomunicació. Estos professionals seran, de la mateixa manera, els qui certifiquen l'obra. Esta infraestructura haurà de reunir les condicions tècniques adequades per complir, almenys, les funcions indicades en l'article 1.2 d'este Reial Decret Llei, sense perjudi que es determine en les normes que, en cada moment, es dicten en el seu desenvolupament.»

Article sext. *Modificació de la Llei 22/1999, de 7 de juny, de modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.*

La disposició addicional primera de la Llei 22/1999, de 7 de juny, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera

Sense perjudi del canal múltiple per a emissions amb tecnologia digital reservat a les comunitats autònomes en la disposició addicional 1a del Reial Decret 2.169/1998, de 9 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Terrestre, en el moment en què es produísca el cessament efectiu de les emissions de televisió terrestre d'àmbit autonòmic amb tecnologia analògica, el Pla Tècnic de la Televisió Digital Terrestre reservarà un segon canal múltiple, tenint en compte els estatuts d'autonomia, per a la seua emissió amb tecnologia digital d'àmbit autonòmic.

Les Comunitats Autònomes decidiran el règim de gestió dels canals múltiples o programes de televisió digital terrestre d'àmbit autonòmic.»

Disposició addicional primera. *Titularitat i participació accionarial en societats concessionàries del servici de radiodifusió sonora anteriors a l'entrada en vigor d'esta llei.*

La modificació dels límits establits a l'article 1 de la present Llei no afectarà les titularitats i participacions legalment adquirides d'acord amb la normativa anterior.

Disposició addicional segona. *Garantia d'accessibilitat de la televisió digital terrestre per a les persones amb discapacitat.*

D'acord amb el que disposa la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, i en les seues disposicions de desplegament, les Administracions competents, amb audiència prèvia als representants dels sectors afectats i interessats, adoptaran les mesures necessàries per garantir des de l'inici l'accessibilitat de les persones amb discapacitat als servicis de televisió digital terrestre. Per aconseguir este fi, les mesures que s'adopten s'ajustaran als principis d'accessibilitat universal i disseny per a totes les persones.

Disposició addicional tercera. *Foment del plurilingüisme.*

El Govern impulsarà l'ús de les diferents llengües oficials de l'Estat a través dels canals adjudicats en les con-

cessions per a la prestació del servici públic de Televisió Digital Terrestre en l'àmbit de les Comunitats Autònomes on estiguen reconegudes pels seus respectius Estatuts d'Autonomia.

Disposició addicional quarta. *Desconnexió provincial i insular per a televisions autonòmiques.*

S'insta el Govern perquè, sempre que hi haja freqüències disponibles, es planifique l'espectre, de manera que les televisions autonòmiques puguen realitzar desconnexions provincials i insulars.

Disposició addicional quinta. *Pla Tècnic de la televisió local per a noves demarcacions municipals.*

Les Comunitats Autònomes, una vegada convocats i resoltos els concursos públics en les demarcacions del seu territori establits pel Reial Decret 439/2004, de 12 de març, pel qual s'aprova el Pla Tècnic de la Televisió Digital Local, modificat pel Real Decret 2.268/2004, de 3 de desembre, remetran, en el termini de sis mesos, un llistat dels municipis pendents de planificació que siguen considerats prioritaris a l'efecte de la seua inclusió com més prompte millor, d'acord amb les disponibilitats de l'espectre radioelèctric, en el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local.

Amb posterioritat, es procedirà a la planificació de la resta de municipis, de tal manera que quede cobert tot el territori nacional a l'efecte de la seua inclusió, d'acord amb les disponibilitats de l'espectre radioelèctric, en el Pla Tècnic Nacional de la Televisió Digital Local.

Les Corporacions Locals corresponents a municipis planificats posteriorment podran, mitjançant un acord adoptat pel Ple de la seua Corporació Local, sol·licitar la seua incorporació a la televisió digital local de gestió directa que corresponga a la seua demarcació.

Disposició addicional sexta

El Govern assegurarà per llei, per a tot el territori espanyol, la devolució de la concessió tant d'una llicència de ràdio com de TV a les empreses que no arriben a posar en marxa el canal de comunicació concedit en un termini determinat de temps.

Disposició transitòria única. *Estatut públic de les televisions locals.*

A fi de garantir la pluralitat en l'accés i en la gestió de les televisions locals públiques, el Govern presentarà en el termini de sis mesos un Projecte de Llei audiovisual que reculla les bases de l'Estatut públic de les televisions locals.

Disposició final primera. *Transició a la televisió digital terrestre.*

1. Sense perjudi de les facultats normatives que corresponguen a les comunitats autònomes, d'acord amb els seus respectius Estatuts d'Autonomia, s'autoritza el Govern per a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'esta llei.

2. Així mateix, el Govern adoptarà les mesures oportunes per garantir la transició de la televisió analògica a la televisió digital terrestre i adoptarà les disposicions que siguen necessàries.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 14 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

10454 REIAL DECRET LLEI 10/2005, de 20 de juny, pel qual s'adopten mesures urgents per a pal·liar els danys produïts en el sector agrari per la sequera i altres adversitats climàtiques. («BOE» 147, de 21-6-2005, i «BOE» 151, de 25-6-2005.)

L'evolució climàtica de l'actual any agrícola s'ha caracteritzat per un pronunciat dèficit de precipitacions, de tal manera que en moltes zones del territori nacional es va registrar la més baixa pluviometria coneguda en molts lustres.

Esta situació de sequera especialment intensa ha afectat, en molts casos, la naixença i el desenvolupament normal dels cultius de secà, així com els cultius de regadiu de les zones afectades bé per insuficiència de l'aigua embassada per atendre la demanda de reg, bé per la forta reducció de les reserves als aqüífers que proporcionen l'aigua de reg. També la falta de precipitacions va tindre efectes nocius en els cultius llenyosos, que s'han sumat en moltes àrees als ja ocasionats per les gelades.

Particularment desfavorable és la incidència d'esta adversitat climàtica en la ramaderia extensiva, on l'absència de pluja va impedir el desenvolupament dels pastos que constitueixen la base de la seua alimentació, per la qual cosa s'ha hagut de recórrer a la compra d'aliments substitutius, pinsos i farratges, i, en determinades zones, al transport d'aigua per al ramat, cosa que ha incrementat de manera notable els costos de producció.

És necessari assenyalar que la insuficient floració derivada de la sequera té una singular incidència en l'apicultura que, amb majors despeses d'alimentació, tindrà descensos acusats de producció de mel i de pol·len, en unes circumstàncies de mercat especialment desfavorables per a estos productes.

Les extremes condicions climàtiques que patix enguany el sector agrari espanyol amenacen la viabilitat econòmica de moltes explotacions agràries i la seua pròpia pervivència com a unitats productives, la qual cosa afectaria seriosament l'economia de les comarques agràries i el desenvolupament d'altres sectors d'activitat econòmica relacionats amb l'agricultura.

En conseqüència, per a possibilitar la continuïtat de l'activitat productiva de les explotacions agràries que han patit els efectes de la sequera, el Govern considera necessari adoptar un conjunt de mesures, amb caràcter urgent, destinades a pal·liar els efectes d'esta important adversitat climàtica, en el marc de la necessària cooperació amb les comunitats autònomes afectades.

Si bé és cert que el Pla d'assegurances agràries combinades, subvencionades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i, si és el cas, per les Administracions autonòmiques, constitueix la referència obligada en la lluita contra les adversitats climàtiques, l'extraordinària incidència d'esta sequera aconsella l'adopció de mesures, a títol excepcional, que complementen l'acció de les asse-

gurances agràries amb vista a minorar les serioses pèrdues ocasionades en l'economia de les explotacions agràries afectades.

En este orde d'idees, s'establix una línia de préstecs de mediació de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) amb dos modalitats, una d'interessos bonificats, i una altra reservada a situacions d'excepcional gravetat en àmbits territorials i produccions agràries limitades, on es preveuen, a més, subvencions a les amortitzacions de principal.

Així mateix, s'establixen mesures dirigides a adequar les càrregues tributàries a la capacitat adquisitiva dels titulars afectats i a flexibilitzar el compliment de les obligacions de pagament a la Seguretat Social, així com a eximir els titulars de les explotacions de regadiu afectades per la sequera dels pagaments derivats de la utilització de l'aigua de reg.

A fi de reduir l'impacte negatiu de la sequera en els regadius i millorar les condicions d'aprofitament i gestió de l'aigua, es preveu la realització urgent de determinades obres hidràuliques per a la modernització i millora de regadius existents que possibilitaran considerables estalvis en les dotacions d'aigua necessària per als regadius. Amb esta finalitat, es declaren d'interés general estes obres que es realitzaran en el marc de previsions del Pla Nacional de Regadiu, aprovat pel Reial Decret 329/2002, de 5 d'abril.

Per a atendre les necessitats d'aigua de les explotacions ramaderes en règim extensiu, on s'hagen esgotat les seues fonts de subministrament habituals, es preveu la construcció d'abeuradors o punts de subministrament d'aigua i, si és el cas, la millora dels realitzats amb motiu d'anteriors seques.

Pel Reial Decret Llei 1/2005, de 4 de febrer, es van adoptar mesures urgents per a pal·liar els danys ocasionats en el sector agrari per les gelades succeïdes en el mes de gener de 2005. Posteriorment, la repetició de les baixes temperatures al llarg del mes de febrer i en els primers dies del mes de març va obligar a ampliar l'àmbit temporal de cobertura de les mesures inicialment previstes, ampliació que es va dur a terme a través del Reial Decret Llei 6/2005, de 8 d'abril.

Fent ús de l'habilitació continguda en la disposició final primera del Reial Decret Llei 1/2005, de 4 de febrer, es va dictar l'Orde TAS/899/2005, de 5 d'abril, per a la correcta aplicació de les mesures anteriorment mencionades en els aspectes referents a la moratòria i exempció en el pagament de quotes a la Seguretat Social en els mesos afectats.

No obstant això, la intensitat i singularitat dels perjudicats causats per les baixes temperatures, exigix l'adopció de noves mesures excepcionals de caràcter urgent per a restablir, com més prompte millor, la normalitat econòmica a les zones afectades per les gelades. Eixa situació excepcional va propiciar l'acord de 25 d'abril de 2005, entre el Ministeri de Treball i Assumptes Socials i les Federacions Agroalimentàries de la Unió General de Treballadors i de Comissions Obres, a fi de pal·liar els efectes de les esmentades inclemències meteorològiques.

Estes mesures excepcionals urgents són de dos tipus: d'una banda, la magnitud i peculiaritat dels danys produïts per les gelades ha posat de manifest la necessitat d'estendre les mesures laborals i de Seguretat Social a subsectors directament vinculats amb el sector agrari, com són els de manipulat i transformació dels fruits i productes agrícoles, on aquells danys ocasionats a les explotacions agràries pròpiament dites per l'extrema climatologia adversa s'han traduït, de manera simultània i paral·lela, en la reducció o paralització de l'activitat productiva i laboral amb el mateix rigor que en el sector agrari.

D'altra banda, la importància dels danys ocasionats per les gelades dificulta greument la consecució del nombre mínim de jornades reals cotitzades, necessàries per a accedir als subsidis per desocupació i a la renda agrària dels treballadors eventuais del Règim Especial Agrari de la Seguretat Social a les comunitats autònomes d'Andalu-